

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 10 листопада 2020 року

м. Біла Церква

№ 689

Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням, виселення дітей

Виконавчий комітет міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 29 жовтня 2020 року № 1289/03-16 «Про розгляд проєкту рішення «Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням, виселення дітей» та витяг з протоколу засідання комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради № 15 від 28 жовтня 2020 року з даного питання.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває цивільна справа № провадження за позовом до , яка діє в інтересах малолітньої дочки , року народження, та неповнолітньої дочки року народження, про визнання осіб такими, що втратили право користування жилим приміщенням та виселення без надання іншого жилого приміщення.

Згідно з ухвалою Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 24 липня 2020 року про відкриття провадження і призначення справи до розгляду служба у справах дітей Білоцерківської міської ради в даній справі залучена як третя особа.

Згідно зі статтею 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів про виселення дитини, визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивач по даній справі придбав однокімнатну квартиру за адресою: вул. , м. Біла Церква, Київська область, і отримав свідоцтво про придбання нерухомого майна з прилюдних торгів року , як власник даної квартири, зареєстрував з року місце проживання в ній членів своєї сім'ї: дружину та малолітнього сина.

Встановлено, що вищевказана квартира раніше на праві приватної власності належала відповідачу по даній справі . В даній квартирі зареєстровані, проживали і проживають до цього часу її дочка зі своїми дітьми року народження, та року народження (витяг з реєстру територіальної громади м. Біла Церква № 15.2-03/590 від 18 травня 2020 року). Реалізуючи своє право на користування даним нерухомим майном, позивач звернувся до суду з позовом про визнання відповідачів по справі такими, що втратили право користування жилим приміщенням та виселення без надання іншого жилого приміщення.

подала відзив на позовну заяву, в якому повідомила, що не визнає позову в повному обсязі й просить суд залишити його без задоволення. Крім того, вона звернулася до Білоцерківського міськрайонного суду із позовом до Білоцерківського міського відділу державної виконавчої служби Центрального міжрегіонального управління юстиції Міністерства юстиції та про визнання недійсними електронних торгів, акту про проведення електронних торгів, скасування свідоцтва про право власності та визнання права власності (справа провадження).

стверджує, що спірна квартира була продана в ході прилюдних торгів з порушенням чинного законодавства, зокрема без дозволу органу опіки та піклування або відповідного рішення суду, що передбачено статтею 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» та підпунктом 4 пункту 3 частини 3 розділу II Порядку реалізації арештованого майна, затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 29 вересня 2016 року № 2831/5.

В ході співбесіди з відповідачем по даній справі стало відомо, що вона позов не визнає, вважаючи, що будуть порушені житлові права її дітей, які мають право користування спірним майном. Згідно з інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта у відповідачів відсутнє нерухоме майно, яке належить їм на праві власності.

28 жовтня 2020 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності відповідачів по справі. Позивач на засідання комісії не з'явився. Комісія дійшла до висновку, що визнання дітей такими, що втратили право користування жилим приміщенням та виселення їх без надання іншого жилого приміщення, не відповідає їх інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих житлових прав дітей і порушення охоронюваних законом їх інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дітей. Зокрема, згідно із частиною 7 статті 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно з частиною 2 статті 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. Предметом основної турботи та основним обов'язком батьків є забезпечення інтересів своєї дитини.

Частиною 4 статті 29 Цивільного кодексу України визначено, що місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є місце проживання її батьків або одного з них, з ким вона проживає.

Згідно з частиною 3 статті 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» - органи опіки та піклування здійснюють контроль за дотриманням батьками та особами, які їх замінюють, житлових прав і охоронюваних законом інтересів дітей відповідно до закону.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами дитини, відповідно до статті 47 Конституції України, статті 29 Цивільного кодексу України, частини 7 статті 7, статті 19, Сімейного кодексу України, частини 2 статті 11 Закону України «Про охорону дитинства», частини 3 статті 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і

безпритульних дітей», статей 6, 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», частини 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), статті 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, орган опіки та піклування - виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання такими, що втратили право користування жилим приміщенням - квартирою за адресою: вул.

м. Біла Церква, Київська область малолітньої

року народження, та неповнолітньої

року народження, й виселення їх без надання іншого жилого

приміщення є таким, що суперечить правам та інтересам дітей, звужує обсяг існуючих житлових прав дітей та порушує їх охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Возненко К.С.

Міський голова

Геннадій ДИКИЙ